

LIDA Stories

lidastories.net

داستان آگوستینو / Agostinos historie

LIDA Italia

Billie Cejka Risnes

Sam Saf (fa), Espen Stranger-

Johannessen (nb)

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

داستان آگوستینو

Agostinos historie

LIDA Italia

Billie Cejka Risnes

Sam Saf

5

فارسی / norsk / nb

اسم من آگوستینو هستش و پنجاه و یک ساله. گر من دلیوری غذا
دوچرخه است. من دو دختر دارم اما بندرت بهم حرف میزنیم.
من و هدرشون بهم زندگی نمیکنیم چون که ما از هم طلاق
گرفتیم.

...

Jeg heter Agostino og jeg er 51 år. Jobben min
er å levere mat på sykkel. Jeg har to døtre, men
vi snakker nesten ikke sammen. Moren deres og
jeg bor ikke lenger sammen fordi vi er skilt.

چند هه پيش من به عنوان سرايدار تو به شرکت گر می کردم. من چیزهیی رو که خراب می شدن تعمیر می کردم. جعبه ه را چبچ می کردم و به هر کسی که احيیذگری داشت کمک می کردم. یک روز من رو از شرکت بیرون کردن. من دلش رو نفهمیدم.

...

For noen måneder siden jobbet jeg som vaktmester for et firma. Jeg reparerte ting som var ødelagt, bar esker og hjalp til når noen trengte det. En dag fikk jeg sparken fra firmaet. Jeg skjønnte ikke hvorfor.

بعد از مدتهی مدید تهم زحمت ه نتیجه داد. یک شرکت بزرگ دلیوری بید جریمه هنگفتی می پرداخت و به کرگران شغل دائمی میداد. این اولین بزر بود که در تهم دنیا چنین اتفق می افزد. به نظر می رسید اوضع در حل بهبود و اصلاح است.

...

Etter en lang stund fikk det harde arbeidet vårt resultater. Et stort budfirma måtte betale en stor bot og ansette arbeidere i faste stillinger. Det var første gang det skjedde noe sted i verden. Det ser ut til at ting begynner å bli bedre.

Sammen med sykkelbud fra andre firmaer tok jeg et kurs om arbeidstakeres rettigheter hos en lokal fagforening. De tilbød oss gratis juridisk rådgivning. Vi kjempet for å få mer anerkjennelse og rettigheter.

...

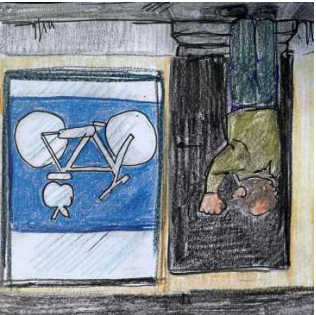
من همراه بچه‌های دیگر، دوره‌ای را در مورد حقوق کارگران گذراندم. او بچه‌ها را به تشکلهای محلی اتحادیه در یک کارگاه حقوقی رانگاری دادند. برای به رسمیت شناختن و حقوق بیشتری گرفته‌ام.

Jeg så mange personer som leverte mat på sykkel. Jeg kan også sykle, så jeg banket på døra til et stort budfirma. De tilbød meg tre euro for hver levering. Jeg tjener 40€ om dagen, 60€ hvis jeg er veldig heldig og kundene gir meg tips.

...

من انچه را که بچه‌های دیگر در انچه روزها می‌آوردند، سه تا چهار روز در آنجا می‌فروشتم. من می‌توانم هم به آنجا بروم و آنجا هم به هم می‌فروشم و مشتریانی که می‌خواهند آنجا بروند، من آنجا می‌روم و آنجا هم به هم می‌فروشم. من می‌توانم هم به آنجا بروم و آنجا هم به هم می‌فروشم. من می‌توانم هم به آنجا بروم و آنجا هم به هم می‌فروشم.

اونج برای روزهی تعطیل و روزهی که مریضم چیزی پرداخت نمی‌کنم، در واقع اونج من هیچ حقی ندارم. من این رو درست نمیدونم، اه من به گر احتیج دارم. بیشتر کلدنی که اونج‌گر می‌کنن مهجرانی از سراسر دنی هستند.

...

Jeg får ingen betalt ferie, ingen sykepenger, nesten ingen rettigheter i det hele tatt. Jeg tror ikke det skal være sånn, men jeg trenger en jobb. De fleste andre ansatte er innvandrere som kommer fra hele verden.

هر روزه تعداد زیادی از کلدنی که به عنوان پیک‌گر می‌کنند دچار حادثه شده و زخمی می‌شدند. گزه، وقتی که هشین به یک پیک غذای بیست و پنج بدله زد و کشته شد، گزه مسئولان متوجه ه شدند. این شرم‌آور بود که اون‌جید کشته میشدند اونج‌ه رو ببینن و به ه توجه کنند.

...

Mange sykkelbud blir skadet i ulykker daglig. Så, da et 25 år gammelt sykkelbud ble påkjørt av en bil og døde, begynte myndighetene å legge merke til oss. Det er synd at noen måtte dø for at det skulle skje.